

LONDONVALS AVIŽE

Nr. 1495.

3. oktobri.

1975.

idu atkal

ināšanu kursos Almelijā

kā trimdīnieki varētu palīdzēt šajos apstākļos.

Piektdien pēc pēdējās lekcijas nolaida karogu, un kursanti pasniedza M. Keņģes kundzei un lektoriem dāvanas pateicībā par interesantām lekcijām. To vakaru, lektoriem nezinot, kursanti bija sagatavojuši nobeiguma ugunskura vakaru. Vispirms uzveda tautas dejas Andreja Alferova un Pētera Zivtiņa vadībā, tad pāris skečus (pašu kursantu izdomātus!), ieskaitot «franču tautas dejas», un tad «Pidriķi» (Daces Birzgaļes režijā), ko uz goda nospēlēja Juris Krievs un Doroteja Daina Vanaga. Atsaucība bija tik liela, ka Pidriķis bija vēlreiz jāatkārto. Pēc tam aizdedzināja ugunskuru, un vakars turpinājās ar dziesmām un rotaļām.

Sadzīvē šajos kursos kursantu starpā kā arī ar lektoriem bija tik laba, ka itin visi, kas kursos piedalījās, aizbrauca mājās ar ļoti labām atmiņām, cerēdami, ka šādi kursi varētu atkal notikt kaut kādā tuvākā nākotnē. Sirsnīgs paldies kursu rīkotājiem.

Kursante.

LONDONAS LATVIEŠU SKOLA

Londonas latviešu skolā mācības notiks 5. un 19. oktobrī. Bērnu vecāku sapulce 5. oktobrī plkst. 11.

Lasītāju balsis

SAUCIET, AICINIET...

Svinot «Mūsmājas» desmit gadu pastāvēšanas atceri 30. augustā, svētku runu teica Daugavas vanagu priekšnieks Jānis Frišvalds. Pie šīs vērienīgās un interesantās runas, kas pēc formas tīri vai atgādināja britu premjera gadskārtējo ārpolitikas apskatu Londonas lordmēra banketā, vēlētos mazliet pakavēties.

Ja es parezi sapratu, tad tā bija Daugavas vanagu globālā nākotnes programma,

Latvijas universitē bijušo mēcības puku rindas, gadiem aizejot, kst arvien retkas. Tagad viņu mēcības aizgājušo pulkam pievienojusies ar valodniece profesore Anna Bele. Viņa mirusi ASV, Pokpissij 9. septembrī.

Dzimusi Valmieras pagasta Mazdi os 1881. g. 1. maijā, Anna Bele bija viena no nedaudzajiem tēla latviešu sievietēm, kas izvēlējās zinātnieces gaitas. Beigusi Rīgas Lomomosova imniziju ar paidagoģes tiesībām, viņa kļuva par skolotāju Vaivā, Vecpiebalgā, Valmierā un citur, bet tad, kopš 1911. g., Pterpil studēja saldzināmo valodniecību (Augstskolas sieviešu kursos, kurus vadja slavenais zinātnieks prof. Bodu ns de Kurten). Viņa bija spējīga tikt teicamas sekmes, ka 1915. g., studijas beigusi, tiek atstāta sagatavoties zinātniskam darbam. Viņa pabeidza studijas ar slavu filoloģijā un strādāja Pterpils universitētes Eksperimentālās fonētikas laboratorijā (ar to vadāja izcils zinātnieks prof. L. Šerba), turpināja savus pētījumus par mēcības valodas Valmieras novada intonācijām un zilbju konstrukciju.

Kad 1918. gadā A. Bele bija atgriezusies Latvijā, viņa pēc ilgā skolotājas darba pērgāja uz Latvijas universitāti un sāka gatavot doktorandes pērbaudījumus

Valodniece mēcībā

MIRUSI PROFESORE ANNA BELE

baltu filoloģijā. Papildinājusi slavistikā Pragas universitātē (1922.—1924. g.) un reiz bēdama tur latviešu un lietuviešu valodas lektore, viņa atgriezās dzimtenē un sāka docēt slavistikas priekšmetus, 1938. gadā kļuva par šīs nozares rakrtas profesori.

Annas Beles izcilie nopelni ir tieši latviešu valodas izrunas (skaņu, intonācijas utt.) pētīšanā. Jau divdesmito gadu vidusksū veidot mēcības universitētes Eksperimentālās fonētikas kabinetu, viņa tur bija parstāce vedn karniem latviešu valodas skolotājiem un, protams, pētniekiem. Šie piemiņas raksta autors pats ar dziļi pateicību var atzīmēt, cik daudz viņš tika mantojis mēcības valodas runas veidu izprāšanā piedalāmies visai lietpratīgi vadītājos A. Beles fonētikas semināros.

Par savu pētnieces darbu mēcībā pati A. Bele, bijušo audzētāju, uzrakstīja savu autobiogrāfiju. Tā iespiesta Akadēmiskās organizācijas Ramaves izdotā rakstu krājuma Cēsiņš, jum, 1963. g., pievienojot ar viņas dažādu valodas publicēto darbu sarakstu. A. Belei ir ne vien slavjami pēģi mēcības valodas dažādu izloksņu intonāciju izpētījumi, bet arī vairāki izloksņu apraksti (Lejasciema, Apukalna, Gramzdas), viņas darbi publicēti lielāko tiesu Filologu biedrības Rakstos, dažādi minēti rakstu krājuma Cēsiņš, jum. K svarīgi (un izcilas speciālistes veikti) mēcības valodas fakti dokumentējumi un tīrjumi tie nodēstārtlīkas nākotnes speciālistiem, un ne tikai latviešu valodas pētniekiem vien.

Profesore Anna Bele jau kopš Latvijas valsts neatkarības gadiem bija latviešu humānistu organizācijas Ramaves goda biedrības dama atsaucīga un tuva kontaktā ar Ramaves saimi ar tad, kad tās loceklis, stipri pieaugdami skaits, ar rpus dzimtenē ar lielu aktivitāti spēj darboties zinātnē, literatūrā un kritiķi.

Kārlis Dravišs.